

Arrest

nr. 283 977 van 27 januari 2023
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat B. SOENEN
Vaderlandstraat 32
9000 GENT**

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 22 augustus 2022 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 28 juli 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 21 oktober 2022 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 30 november 2022.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. RYCKASEYS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat B. SOENEN en van attaché M. TYTGAT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De verzoekende partij verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten en geboren te zijn in 2004.

De verzoekende partij verklaart het Rijk te zijn binnengekomen op 11 maart 2020. De volgende dag dient de verzoekende partij een verzoek om internationale bescherming in.

Op 30 juni 2021 en 4 juli 2022 wordt de verzoekende partij gehoord op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het Commissariaat-generaal).

Op 28 juli 2022 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de bestreden beslissing:

A. Feitenrelaas

U verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten en van etnie Pashtun te zijn. U bent een moslim van soennitische strekking. U bent geboren en getogen in het dorp Shaikhou, gelegen in het district Ahmadkhel van de provincie Paktia. Ten tijde van uw vertrek uit Afghanistan zat u in uw derde jaar op de lokale dorpsschool, waar u in de ochtend les volgde. Uw vader N. M. werkte jarenlang voor het (voormalige) Afghaanse nationale leger (Afghan National Army of ANA) en de Amerikanen als tolk en later als mecanicien in Gardez, de provinciehoofdstad van Paktia. Uw vader werd omwille van zijn tewerkstelling voor de overheid al sinds lange tijd bedreigd door de taliban die uw vader wilden doen stoppen met zijn werk. Hiervoor stuurden zij drie dreigbrieven naar uw ouderlijk huis, waarvan de laatste twee of drie weken voor uw vertrek toe kwam. Vlak voor uw vertrek kwam de taliban naar uw school om u en ook andere personen te arresteren. Echter brak er op dat moment een gevecht uit tussen de taliban en de (veiligheids-)troepen van het districtshuis, waardoor u samen met uw oudere broer naar huis kon gaan. Hierna besloot uw moeder dat het niet langer veilig was voor u in Afghanistan en regelde zij samen met uw oom uw vertrek uit Afghanistan. U verliet samen met uw broer Ar. in augustus of september 2019 Afghanistan. Uw vader bleef op zijn werkplaats in Gardez. U reisde vervolgens samen door naar Iran, waar u van uw broer Ar. gescheiden werd. U heeft sindsdien niets meer vernomen van uw broer. U vervolgde uw weg alleen, en reisde vervolgens via Turkije, Griekenland, Slovenië en Italië naar België, waar u op 11 maart 2020 toe kwam. U diende de volgende dag, op 12 maart 2020, als niet-begeleide minderjarige vreemdeling (NBMV) een verzoek om internationale bescherming in. Bij een terugkeer naar Afghanistan vreest u de taliban. Na uw vertrek uit Afghanistan is uw gezin bij uw maternale oom in het dorp Shawat gaan wonen. Op 31 maart 2022 bereikte u de leeftijd van achttien jaar en werd het voogdijschap over u beëindigd. Tijdens uw tweede persoonlijk onderhoud op het CGVS verklaart u aanvullend dat uw vader samen met uw jongste broer Ra. Afghanistan zijn ontvlucht na de machtsovername. Zij zouden heden in Iran verblijven. Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legt u tijdens uw persoonlijke onderhoud op de zetel van het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen de volgende documenten voor: originele werkdocumenten van uw tewerkstellingen in België, een kopie van de taskara van uw vader, alsook een kopie van de e-taskara van uw vader, een originele referentiebriev van het Amerikaanse leger, een originele leger badge en het originele legerboekje, beide toebehorend aan uw vader, alsook drie originele foto's van uw vader tijdens zijn dienst in leger en acht fotoprints aangaande uw vader zijn werk als mecanicien. Op 15 juli 2021 maakte uw advocaat per e-mail een kopie van uw eigen taskara over. Op 24 juli 2021 maakte uw voogd per e-mail tevens uw opmerkingen aangaande de notities van het persoonlijk onderhoud op het CGVS over. Op 5 juli 2022 maakte uw advocaat tevens een attest over opgesteld door uw begeleider.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in jouw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofde, als niet-begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden konden worden aangenomen. Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend. Meer bepaald werd er u een voogd toegewezen die u bijstond in het doorlopen van de asielprocedure; werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde protection officer, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen; heeft het eerste persoonlijk onderhoud op het CGVS plaatsgevonden in het bijzijn van uw voogd en advocaat die in de mogelijkheid verkeerden om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen; en werd er bij de beoordeling van uw verklaringen rekening gehouden met uw jeugdige leeftijd en maturiteit, evenals met de algemene situatie in uw land van herkomst. Het CGVS wijst er op dat u op 31 maart 2022 meerderjarig bent geworden. Het voogdijschap over u werd inmiddels beëindigd. Er was dan ook geen voogd aanwezig tijdens uw tweede persoonlijke onderhoud op het CGVS op 4 juli 2022. Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen. Een analyse van recente internationale rapporten en berichtgeving wijst op de aanwezigheid van gerichte mensenrechtenschendingen in Afghanistan. In die context kunnen Afghanen met een risicoprofiel effectief een risico op vervolging lopen in de zin van vluchtelingenconventie. Indien na een grondig individueel onderzoek van het verzoek om internationale bescherming blijkt dat een Afghaanse verzoeker om internationale bescherming een dergelijk risico loopt, zal het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in principe de vluchtelingenstatus toekennen. Het CGVS benadrukt dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle

nodige elementen voor de beoordeling van uw asielaanvraag aan te reiken. Het CGVS erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na grondig onderzoek van de door u aangehaalde feiten en alle elementen aanwezig in het administratieve dossier dient er echter door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen te worden vastgesteld dat u de hoedanigheid van vluchteling overeenkomstig artikel 1, §A, lid 2 van de Conventie van Genève niet kan worden toegekend. U heeft immers onvoldoende aannemelijk gemaakt dat er in hoofde van uw persoon een gegronde vrees kan worden vermoed voor vervolging omwille van uw nationaliteit, etnie, religie, politieke overtuiging of het behoren tot een welbepaalde sociale groep. De informatie waarop het Commissariaat-generaal zich beroept, werd in bijlage bij het administratief dossier gevoegd. Bij een terugkeer naar Afghanistan vreest u gedood te worden door de Taliban naar aanleiding van het profiel van uw vader. Onwaarschijnlijkheden, vaagheden en incoherenties maken echter dat er geen geloofwaardigheid kan worden gehecht aan het relaas waarop u uw vrees baseert. Vooreerst verklaart u dat uw vader N. M. werkzaam was voor zowel de Amerikanen als het Afghaanse nationale leger, waar hij als tolk en mecanicien gewerkt heeft (CGVS, p.18). Uw kennis over deze vermeende tewerkstelling(en) van uw vader is echter zodanig beperkt en oppervlakkig dat er evenwel ernstige twijfels zijn over de waarachtigheid aangaande het door u voorgehouden profiel van uw vader. Daarenboven legt u tegenstrijdige verklaringen af over de volgorde van de vermeende tewerkstellingen van uw vader. Zo stelt u vooreerst dat uw vader eerst een veldtolk was voor de Amerikanen, waarna hij daar (bij de Amerikanen) een opleiding voor auto's volgde. U voegt er dan nog aan toe dat hij daar (bij de Amerikanen) nog werkt als mecanicien (CGVS, p.19). Wanneer u even later gevraagd wordt dit te verduidelijken stelt u plots dat hij voor het (voormalige) Afghaanse leger werkt (CGVS, p.19). Even later stelt u dan weer dat uw vader eerst bij het Afghaanse leger werkte en daarna pas bij de Amerikanen tewerkgesteld werd. Een verklaring die u voorts weer wijzigt door te stellen dat uw vader na de Amerikanen terug bij het Afghaanse leger is gaan werken (CGVS, p.19-20). Het grillige karakter van uw verklaringen aangaande de volgorde van de vermeende tewerkstellingen van uw vader komt de geloofwaardigheid hiervan allerminst ten goede. Tevens blijkt dat het u ontbreekt aan de meest basale doch essentiële elementen aangaande uw vaders activiteiten bij de Amerikanen. Zo heeft u vooreerst geen enkel idee sinds wanneer uw vader voor de Amerikanen werkte. U komt desgevraagd niet verder dan te stellen dat hij daar al lang werkt, maar u kunt niet de minste indicatie geven van de duur noch de tijdsperiode van de tewerkstelling van uw vader (CGVS, p.19). Gevraagd hoe uw vader de Engelse taal machtig werd legt u hierover eerder incoherente verklaringen over af (CGVS, p. 19-20). Zo beweert u initieel dat uw vader tewerkgesteld werd door de Amerikanen omdat hij Engels kon spreken om even later in uw persoonlijk onderhoud te verklaren dat uw vader nadat hij 'begon te werken voor de buitenlanders alles geleerd heeft'. Dit zijn inhoudelijk verschillende zaken, waardoor uw verklaringen niet kunnen overtuigen. Nog later in uw persoonlijk onderhoud wijzigt u opnieuw uw verklaringen en beweert u dat uw vader als tolk voor de Amerikanen begon te werken omdat hij 'op een bepaald moment kon hij heel vlot praten en het is zoveel keer meer betaald dan het leger en dan is hij voor de buitenlanders begonnen'. Het werk van uw vader als tolk voor de Amerikanen zoals u tracht aan te voeren maakt u door het afleggen van tegenstrijdige verklaringen niet aannemelijk. Het CGVS kan daarbij geenszins vaststellen op welke manier de functie van uw vader in het Afghaanse leger, voor zijn vermeende overstap naar de Amerikanen, gelinkt zou zijn aan zijn kennis van het Engels, daar u aangaande zijn vermeend profiel bij het Afghaanse leger zelfs niet op de hoogte bent van de rang die uw vader daar zou hebben gehad (CGVS, p.20). Wat uw vader bij het Afghaanse leger deed voordat hij als tolk bij de Amerikanen aan de slag ging is dan ook een raadsel. Uw verklaringen aangaande het profiel van uw vader bij de Amerikanen laten bovendien eveneens te wensen over. Zo kan u geenszins duiden op welke manier uw vader aan zijn werk bij de Amerikanen kwam (CGVS, p.19) noch heeft u enig idee op welke manier en hoeveel uw vader betaald kreeg. U komt hier immers niet verder dan te stellen dat hij 'gewoon betaald kreeg van die mensen' (CGVS, p.20). Waar u nog oppert dat uw vader als veldtolk mee ging naar verschillende dorpen tijdens patrouilles (CGVS, p.19), stelt het CGVS vast dat u geen enkele kennis noch weet heeft van ook maar één van de plaatsen waar uw vader met de Amerikanen zou zijn geweest. Evenmin weet u wat voor een soort gesprekken de Amerikanen er voerden en die uw vader moest vertalen als tolk (CGVS, p. 20-21). U blijft hieromtrent herhalen dat u dit niet weet, en dat hij op verschillende plaatsen in heel de provincie (Paktia) was, verder dan dat uw vader in Gardez gestationeerd was komt u evenwel niet (CGVS, p.21). Het uniform dat uw vader droeg is u eveneens compleet vreemd (CGVS, p.22). Op de vraag van het CGVS het uniform van uw vader te beschrijven, zegt u ontwijkend dat u het uniform van uw vader nooit gezien hebt. Het moge duidelijk zijn dat de verklaringen aangaande het vermeende profiel van uw vader bij de Amerikanen weinig overtuigend zijn.

Uw lacunaire verklaringen stoppen daar echter niet, daar het profiel van uw vader bij het Afghaanse leger bovendien evenmin weinig overtuigend zijn. U stelt dat uw vader terugkeerde naar het Afghaanse leger toen de Amerikanen vertrokken, doch heeft u geen idee wanneer hij de overstap maakte noch hoe hij deze terugkeer gefaciliteerd heeft. Ook heeft u geen enkel idee welke rang uw vader bekleedde in het Afghaanse leger na zijn terugkeer (CGVS, p.23, 24). De vaststelling dat u aangaande het vermeende werk van uw vader het CGVS niet van de minst concrete informatie kan voorzien, doet op ernstige wijze afbreuk aan de geloofwaardigheid ervan. Waar u terloops aanhaalt dat uw vader u niets vertelde omdat u jong was (CGVS, p.18-20), wijst het CGVS er ten eerste op dat, alhoewel er rekening dient te worden gehouden met uw jeugdige leeftijd – u was ten tijde van uw persoonlijk onderhoud op het CGVS immers nog minderjarig –, er van u kan worden verwacht dat u een duidelijk zicht biedt op uw werkelijke situatie. Bovendien kan evenmin besloten worden dat u tijdens uw persoonlijk onderhoud de dato 30 juni 2021 uitermate jong was, zo was u reeds 17 jaar. U was aldus voldoende matuur om de nodige indrukken op te doen en hieromtrent duidelijke verklaringen af te leggen. Dat u daarbij (relatief) jong was ten tijde van de aanvatting van de tewerkstellingen van uw vader doet hieraan geen afbreuk. Ook van een minderjarige kan in de geschetste omstandigheden immers een vergaande interesse worden verwacht, in casu quod non. Des te meer daar u tijdens uw persoonlijk onderhoud verklaarde contact te hebben met uw vader, zowel tijdens zijn tewerkstellingen toen u nog in Afghanistan woonde, alsook hier in België (CGVS, p.17 & 21). Het CGVS wijst er bovendien op dat van u kan worden verwacht dat u gedetailleerde verklaringen aflegt over het vermeende profiel van uw vader en dat u ernstige pogingen onderneemt om u te informeren met betrekking tot de essentiële elementen van uw relaas waarvan u geen kennis heeft. Des te meer daar de tewerkstellingen van uw vader het fundament vormen waaruit de door u ingeroepen problemen met de taliban uit voortvloeien. Uw verweer dat u jong was/bent vergoelijkt uw vage en lacunaire verklaringen niet. Dat u weinig moeite heeft genomen om zich te informeren aangaande cruciale en essentiële elementen aangaande uw asielmotieven blijkt tevens bij de besprekingen van de documenten die u voorlegt ter staving van de tewerkstellingen van uw vader. Wanneer u gevraagd wordt deze documenten voor te stellen en uit te leggen stukt uw kennis opnieuw, en verwijst u steeds simpelweg naar het feit dat dit bewijzen zijn dat uw vader deze job(s) gedaan heeft, doch heeft u geen idee wat er exact op de documenten geschreven staat. Wanneer u voorts gevraagd wordt om welke reden u zich niet informeerde bij uw vader over de inhoud van deze documenten stelt u eenvoudigweg dat uw vader u deze gaf, doch geeft u geen enkele valabele uitleg om welke reden u niet op de hoogte bent van de inhoud van deze documenten (CGVS, p.23-24). Dat u zonder meer een bundel documenten voorlegt zonder ook maar enigszins op de hoogte te zijn van de inhoud getuigt van weinig interesse en komt de geloofwaardigheid van uw verklaringen allerminst ten goede. Voorts wijst het CGVS erop dat de door u voorgelegde documenten die betrekking zouden hebben op uw vader geenszins kunnen overtuigen en/of tot een andere oordeelsvorming kunnen leiden. Vooreerst stelt het CGVS vast dat geenszins met zekerheid kan worden vastgesteld dat de op deze documenten vermelde persoon werkelijk uw vader betreft. Waar u een kopie van de taskara, alsook een kopie van de e-taskara van uw vader voorlegt (map documenten – document 1 & 2), wijst het CGVS erop dat deze persoon een andere achter-/familienaam heeft dan uzelf. Wanneer u hierop gewezen wordt tijdens het persoonlijk onderhoud wuift u deze vaststelling eenvoudigweg van tafel en stelt u dat dit de naam is van de stamleider (CGVS, p.23). Deze naam wijkt bovendien opnieuw volledig af van de familienaam die u opgaf in Griekenland, daar u daar als familienaam (...) opgaf (map Landeninformatie – document 1). Gelet op deze verschillende familienamen die u en uw vader zouden dragen en onder dewelke u zich in de loop van uw asielprocedures liet registreren, rijzen er dan ook ernstige bedenkingen bij uw werkelijke identiteit. Daarbij hebben documenten hoe dan ook een slechts een ondersteunende functie, namelijk het vermogen om een plausibel relaas kracht bij te zetten. Op zich kunnen documenten niet de geloofwaardigheid van een, in casu, ongeloofwaardig profiel herstellen (zie supra). Des te meer daar u amper iets weet te vertellen of onomstotelijk weet te overtuigen dat deze persoon daadwerkelijk uw vader is. Ten overvloede relativeert de vaststelling dat uit de informatie in het administratief dossier blijkt dat omwille van de hoge graad van corruptie valse Afghaanse documenten gemakkelijk (al dan niet tegen betaling) verkrijgbaar zijn, de bewijswaarde van de overige documenten die u voorlegt aangaande het vermeende profiel van uw vader (map Documenten – document 3-4 & 8 ; map Landeninformatie – document 1). De fotoprints (map Documenten – document 5 & 7) zijn bovendien van zulke ondermaatse kwaliteit dat niet vast te stellen is dat (één van) de perso(o)n(en) op deze prints dezelfde persoon is als op de taskara die u neerlegt. Daarenboven zijn de omstandigheden waarin deze foto's genomen zijn, mede door uw zeer beperkte en ongeloofwaardige verklaringen, allerminst duidelijk. De originele legerbadge van het Afghaanse leger die u voorlegt, zijnde een eenvoudig geplastificeerde papiertje, waar enkel de voornaam van uw (vermeende) vader op zou staan, is derhalve zodanig amateuristisch dat ook hier weinig geloof kan worden gehecht aan de authenticiteit ervan. Het logo op deze vermeende legerbadge komt ook geenszins overeen met het courante logo van het ANA (map Landeninfo – document 2). De ongeloofwaardigheid van het door u voorgehouden profiel van de man die u voorhoudt

als zijnde uw vader nog terzijde geschoven, wijst het CGVS erop dat het louter verwijzen naar een (mogelijks) risicoprofiel van personen die geacht worden de voormalige overheid te hebben gesteund in Afghanistan niet kan volstaan om aan te tonen dat u bij een terugkeer naar Afghanistan zou worden vervolgd of een reëel risico op ernstige schade loopt. U dient uw vrees voor vervolging immers in concreto aannemelijk te maken. Ook hier slaagt u niet in daar de asielmotieven die de aanleiding vormden voor uw vlucht uit Afghanistan niet kunnen overtuigen en weinig geloofwaardig zijn. Zo stelt u dat uw vader continu bedreigd werd door de taliban en dat hij twee of drie dreigbrieven ontving (CGVS, p.27-28). Sinds wanneer deze bedreigingen echter begonnen zijn weet u niet, desgevraagd stelt u gewoon dat dit al lang gaande was (CGVS, p.28-29). U voegt hier dan nog aan toe dat de taliban dreigbrieven bezorgden aan uw familie waarmee zij uw vader wilden dwingen te stoppen met zijn werk. Ook hier zijn uw verklaringen opvallend karig. Gevraagd hoeveel dreigbrieven uw familie kreeg stelt u: "ik heb het zelf niet gezien, twee of drie, maar ik weet het zelf niet" (CGVS, p.28). Dat u niet weet hoeveel dreigbrieven uw familie ontving is weinig overtuigend, deze vormen immers het spilpunt in de bedreigingen gericht aan uw vader en zijn tevens onlosmakelijk verbonden aan uw persoonlijke problemen. Het vermoeden dat u hieromtrent bedrieglijke verklaringen aflegt wordt ondersteund door de vaststelling dat u evenmin weet hoe deze brieven/dreigementen werden bezorgd aan uw familie. Van één brief weet u nog te vertellen dat ze (de taliban) deze brief aan een buurman op straat hadden gegeven, waarna de buurman deze aan jullie gaf, maar de afleverwijze van de overige brieven is voor u een raadsel. Het ontbreekt u aan essentiële kennis aangaande uw eigen asielmotieven, een vaststelling die de geloofwaardigheid van uw asielaansluiting niet ten goede komt, integendeel. Uw verklaring dat de taliban uw vader niet eerder kon vatten daar hij op zijn werkplaats veilig was houdt bovendien geen steek, daar u tevens verklaarde dat uw vader iedere twee of drie maanden naar huis kwam op verlof naar huis (CGVS, p.21-22 & 27). Dat de taliban er dan in al die jaren (CGVS, p.29) niet in sloeg de continue bedreigingen om te zetten in concrete acties is weinig aannemelijk. Des te meer daar zij, zoals u reeds aangaf, wel degelijk op de hoogte waren waar uw familie verbleef. Naast de vaststelling dat uw familie ogenschijnlijk jarenlang zonder enig probleem in het dorp kon blijven wonen en uw vader zijn job bij de overheid kon voortzetten ook al was de taliban hiervan op de hoogte, stelt het CGVS vast dat ook het incident dat zou geleid hebben tot uw vertrek niet aannemelijk is. Zo stelt u dat de taliban uw school aanviel om kinderen te ontvoeren doch heeft u geen enkel idee hoeveel talibanleden naar uw school kwamen, noch kan u van geen enkele talib enige indicatie geven van hun identiteit (CGVS, p.29-30). Waar u stelt dat de school door de taliban werd aangevallen blijkt uw kennis hierover uiterst gering te zijn en kan dit evenmin overtuigen. Uit uw verklaringen blijkt evenwel dat u geen enkele concrete aanwijzing heeft dat dit een gerichte aanval op uw persoon betrof. U weet enkel dat de taliban naar de school was gekomen omdat leerkrachten dit vertelden. Verder weet u niets over de komst van de taliban naar uw school toen. De leerkrachten zouden enkel verteld hebben dat 'gevaarlijke mensen hier zijn om kinderen te ontvoeren'. U hebt zelf geen taliban in de school gezien. Uw verklaringen komen aldus niet doorleefd over en betreffen louter een blote bewering van uwentwege. Uw vrees jegens de taliban wordt tevens ernstig gerelativeerd door de vaststelling dat uw familie na uw vertrek zonder problemen in de regio kon verblijven (CGVS, p.30). Des te meer daar u verklaarde dat uw vader zijn werk nog altijd niet had stopgezet. Het is niet aannemelijk, gelet op uw verklaringen, dat indien de taliban daadwerkelijk u en uw familie reeds jarenlang viseerden, ze zich bijzonder principieel/barmhartig zouden opstellen naar uw familie die heden nog in Afghanistan verblijft. Aangaande de kopie van uw eigen taskara die uw advocaat op 15 juli 2021 per e-mail overmaakte aan het CGVS wijst het CGVS er vooreerst op dat dit louter een kopie betreft en er reeds werd vastgesteld dat valse Afgaanse documenten omwille van de hoge graad van corruptie gemakkelijk (tegen betaling) te verkrijgen zijn (map Documenten – document 9). De bewijswaarde die verleend kan worden aan de kopie van uw taskara is aldus zeer beperkt. Hoe dan ook, een taskara vormt slecht een indicatie van uw nationaliteit en identiteit doch bevestigt deze geenszins uw verklaringen omtrent uw asielmotieven noch het vermeende profiel van uw vader. Uw taskara kan aldus niet leiden tot een andere oordeelsvorming. De vaststelling dat u manifest faalt in het afleggen van coherente en consistente verklaringen aangaande cruciale elementen in uw asielaansluiting, bevestigt dat uw vermeende problemen met de taliban bedrieglijk zijn. U bent dan ook geenszins in staat uw persoonlijke vrees jegens de taliban op een overtuigende en geloofwaardige wijze te schetsen. Uw ongeloofwaardige verklaringen volstaan dan ook niet om in uw hoofde te besluiten tot toekenning van de vluchtelingenstatus. Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat u uw vrees voor vervolging niet aannemelijk heeft gemaakt. Evenmin heeft u elementen aangebracht waaruit zou kunnen blijken dat de machtsovername door de taliban impact heeft op uw nood aan internationale bescherming. Het CGVS wijst er hierbij op dat, indien de machtsgreep van de taliban tot gevolg heeft dat uw individuele situatie dermate gewijzigd is dat u hierdoor een nood aan internationale bescherming heeft, kan er redelijkerwijze van u verwacht worden dat u zelf zo spoedig mogelijk de relevante elementen ter staving hiervan zou overmaken aan het CGVS (zie art. 48/6, § 1 Vw. en art. 17, § 3 KB CGVS). In uw tweede persoonlijke onderhoud op het CGVS de dato 4 juli 2022 verwijst u hierbij louter

opnieuw naar het werk van uw vader waardoor uw vader en uw familie vervolging vreest ten aanzien van de taliban. Zoals blijkt uit het voorgaande wordt er echter vastgesteld dat er geen geloof aan kan worden gehecht aan het profiel van uw vader en de daaraan gekoppelde moeilijkheden die uw familie ervaren zou hebben (zie supra). U maakt bijgevolg uw vrees jegens de taliban niet aannemelijk. U voegt nog toe dat uw vader na de machtsovername door de taliban Afghanistan ontvluchtte samen met uw jongere broer Ra., doch weet u hierover weinig te vertellen. Zo heeft u geenszins een idee wanneer uw vader het land ontvluchtte met uw broer, op welke manier uw broer samen met uw vader het land kon verlaten noch weet u waar zij heden in Iran verblijven. U legt evenmin enig document voor ter staving van hun verblijf in Iran. Het CGVS kan dit aldus niet op objectieve wijze nagaan. Uw verklaringen blijven aldus louter blote beweringen. Het CGVS wijst er hierbij evenwel op dat u nog in contact staat met uw vader, alsook uw maternale oom en dat u aldus, met het zetten van de nodige stappen deze informatie weldegelijk kon verwerven (CGVS II, p.4-6). Uw weinig proactieve houding doet hierbij de wenkbrauwen fronsen. U haalt tevens aan dat u niet kan terugkeren naar Afghanistan omdat u vanuit België zou terugkeren (CGVS II, p. 7). Gevraagd om welke reden dit een probleem zou zijn bedient u zich van louter algemene verwijzingen, namelijk dat jongeren in Afghanistan van de taliban geen video's meer mogen kijken en hun haar niet meer mogen laten groeien (CGVS II, p.7-8). Het CGVS merkt op dat u uw vrees voor vervolging jegens de taliban in concreto moet staven, quod non in casu. U haalt geen andere redenen of elementen hieromtrent aan. Louter algemene verwijzingen volstaan echter geenszins tot het besluiten van het bestaan van een nood aan internationale bescherming. U heeft immers niet aangetoond dat u dermate verwesterd zou zijn dat u zich niet meer zou willen of kunnen schikken naar de in Afghanistan vigerende wetten, regels en gebruiken, en dat u bij een terugkeer naar Afghanistan aldaar niet zou kunnen aarden en uw leven er niet zou kunnen opnemen en uitbouwen. De door u voorgelegde Belgische werkdocumenten, alsook het attest van een begeleider (map documenten – document 10 & 11) kunnen evenmin leiden tot een andere oordeelsvorming daar deze geen uitstaan hebben met de door u ingeroepen moeilijkheden doch wel op uw activiteiten in België. Het staat u vrij gebruik te maken van de geëigende procedures om een verblijfsrecht in België aan te vragen op basis van uw (langdurig) verblijf en uw sociale situatie in België. Daar u geen dergelijke concrete elementen heeft aangebracht, kan het CGVS er redelijkerwijze van uitgaan dat het gegeven dat de taliban nu aan de macht is geen concrete impact heeft op uw persoonlijke situatie. Naast de toekenning van de vluchtelingenstatus kan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet. Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, maar ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico loopt een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval een internationaal of binnenlands gewapend conflict. Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt de EUAA Country Guidance: Afghanistan van april 2022 (beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidance-afghanistan-april-2022>) in rekening genomen. In de EUAA Country Guidance wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet te zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance wordt er op gewezen dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is; (v) het aantal burgerslachtoffers; (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict de provincie ontvluchten; en (vii) verdere impact van het geweld. In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Er wordt ook met andere indicatoren rekening gehouden, enerzijds bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar anderzijds, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen, ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst. Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Afghanistan voor 15 augustus 2021 regionaal erg verschillend waren. Deze sterke regionale verschillen typeerden het conflict in Afghanistan. In sommige provincies was er sprake van een open strijd waardoor er voor die regio's slechts minimale individuele elementen vereist waren om aan te tonen dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken provincie aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de

Vreemdelingenwet. In andere Afghaanse provincies was de omvang en de intensiteit van het geweld beduidend lager dan in de provincies waar openlijk gevochten werd, waardoor er voor die regio's niet kon gesteld worden dat de mate van willekeurig geweld dermate hoog was dat er zwaarwegende gronden bestonden om aan te nemen dat elke burger die terugkeert naar het betrokken gebied aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, tenzij de verzoeker aannemelijk maakte dat er in zijn hoofde persoonlijke omstandigheden bestonden die het reëel risico om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld verhoogden (HvJ, 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, nr. C-465/07, § 39). Tot slot waren er nog een beperkt aantal provincies waar het niveau van willekeurig geweld dermate laag was dat in het algemeen kon gesteld worden dat er geen reëel risico bestond voor burgers om persoonlijk getroffen te worden door het willekeurig geweld dat plaatsvond in de provincie. Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie EASO Afghanistan Security Situation van juni 2021, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_06_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation.pdf, EASO Afghanistan Security Situation Update van september 2021, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_09_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation_update.pdf, EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf) en de COI Focus Afghanistan. Veiligheidssituatie van 5 mei 2022 (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_veiligheidssituatie_20220505.pdf) blijkt dat de veiligheidssituatie sinds augustus 2021 sterk gewijzigd is. Het einde van de strijd tussen de vroegere overheid en de taliban gaat gepaard met een sterke afname van het conflict-gerelateerd geweld en met een sterke daling van het aantal burgerslachtoffers. Waar voor de machtsovername door de taliban het overgrote deel van het geweld in Afghanistan te wijten was aan de strijd tussen de overheid, de veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen enerzijds, en opstandige groepen als de taliban en ISKP anderzijds, moet worden vastgesteld dat de voormalige overheid, haar veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen niet langer als actor aanwezig zijn in het land. Het verdwijnen van enkele van de belangrijkste actoren uit het conflict heeft geleid tot een fundamenteel nieuwe situatie in het land en draagt in zeer grote bij aan de afname van het willekeurig geweld in Afghanistan. Sinds de machtsovername van de taliban is het niveau van willekeurig geweld in Afghanistan significant gedaald. De VN Human Rights Council stelt dat, hoewel sporadisch geweld nog plaatsvindt, burgers nu in relatieve vrede kunnen leven. In vergelijking met dezelfde periode het jaar voordien, daalden tussen 19 augustus en 31 december 2021 het aantal 'armed clashes', luchtaanvallen en incidenten met IED's allen met meer dan 90%. Hetzelfde patroon en lagere niveau van willekeurig geweld tekenen zich af in de eerste maanden van 2022. Het geweld dat actueel nog plaatsvindt, is voornamelijk doelgericht van aard, waarbij enerzijds sprake is van acties van de taliban tegen voornamelijk leden van de voormalige ANSF alsook tegen bijvoorbeeld ex-overheidsmedewerkers, journalisten, aanhangers van ISKP. Anderzijds wordt er gerapporteerd over confrontaties tussen de taliban en het National Resistance Front en aanslagen door ISKP, die voornamelijk gericht zijn tegen leden van de taliban. Hoewel het aantal incidenten en de graad van geweld in het algemeen aanzienlijk is afgenomen, is er een toename van incidenten die worden toegeschreven aan ISKP. In haar gerichte aanslagen tegen de taliban gebruikt ISKP dezelfde tactieken die eerder werden gebruikt door de taliban, zoals bembommen, magnetische bommen en targeted killings. Hoewel veel van deze acties en aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijke collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat gewone Afghaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn en de impact ervan op burgers beperkt is. Afghanistan werd sinds de machtsovername getroffen door enkele grote aanslagen die onder meer de sjiitische minderheid viseerden en werden opgeëist door ISKP. Bij vier grote zelfmoordaanslagen van ISKP, die gericht waren op de Hamid Karzai luchthaven, twee sjiitische moskeeën en een militair hospitaal, vielen in totaal 264 dodelijke slachtoffers en 533 gewonden, wat ongeveer 70% van het totaal aantal burgerslachtoffers in de periode tussen 15 augustus 2021 en 15 februari 2022 uitmaakt. ISKP, dat een 4000-tal militanten zou tellen, is aanwezig in quasi heel Afghanistan, maar heeft een sterkere aanwezigheid in het oosten, het noorden en in Kabul. De aanwezigheid van ISKP in deze gebieden is echter niet van die aard dat er kan gesteld worden dat ze de controle hebben over het grondgebied. De taliban voerden raids uit op schuilplaatsen waar ISKP-leden zich bevinden en voerden hierbij arrestaties uit. De taliban voerden verder gerichte aanvallen en targeted killings uit op vermeende ISKP-leden. Hierbij moet worden opgemerkt dat deze acties doelgericht van aard waren en slechts in beperkte mate burgerslachtoffers veroorzaakten. Daarnaast was er ook sprake van de vrijwillige overgave door ISKP-leden en werd er hierbij vaak bemiddeld door tribale ouderen. In de periode tussen 19 augustus en 31 december 2021 registreerde ACLED het merendeel van de incidenten in de provincies Nangarhar, Kabul, Panjshir en Baghlan. In de periode tussen 1 januari 2022 en 31 maart 2022 was dit in Kabul, Baghlan, Panjshir en Takhar. De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor

burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen. In de maanden voorafgaand aan de machtsovername door de taliban was er sprake van een sterke toename van het aantal intern ontheemden. Deze waren afkomstig uit quasi elke provincie van Afghanistan. UNOCHA rapporteerde in de periode 1 januari – 30 november 2021 759.000 nieuwe intern ontheemden in Afghanistan, waarvan 98% dateert van voor de machtsovername door de taliban. Na de machtsovername en het einde van het conflict is er een significante daling in het aantal intern ontheemden en is ontheemding ten gevolge van conflict vrijwel volledig gestopt. Bovendien schatte UNHCR begin 2022 dat er sinds de machtsovername zo'n 170.000 intern ontheemden zijn teruggekeerd naar hun regio getet op de stabielere veiligheidssituatie. De machtsovername door de taliban heeft een impact gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode voor de machtsovername waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er moet echter worden vastgesteld dat nieuwe bronnen zijn verschenen, wiens waarde en objectiviteit dienden beoordeeld te worden. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. Er kan dan ook besloten worden dat er actueel voldoende informatie beschikbaar is om het risico voor een burger om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld te kunnen beoordelen. Uit de beschikbare informatie blijkt dat er sprake is van een significante daling van het willekeurig geweld in geheel Afghanistan, en dat de incidenten die zich wel nog voordoen hoofdzakelijk doelgericht van aard zijn. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en houdt onder andere rekening met het sterk afgenomen aantal incidenten en burgerslachtoffers, de typologie van het geweld, het beperkt aantal conflict-gerelateerde incidenten en de beperkte intensiteit van deze incidenten, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal, de impact van dit geweld op het leven van de burgers en de vaststelling dat veel burgers terugkeren naar hun regio van herkomst. Na grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er mag van uitgegaan worden dat indien er actueel situaties zouden zijn die van die aard zouden zijn dat een burger louter omwille van zijn aanwezigheid in het land een risico op ernstige schade zou lopen in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, zoals situaties van open combat of van hevige of voortdurende gevechten, er informatie of minstens indicaties zouden zijn in die richting. U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt. U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Afghanistan. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld. Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing. Het CGVS betwist noch ontkent dat de algemene situatie en de leefomstandigheden in Afghanistan voor een deel van de bevolking zeer slecht kunnen zijn, doch benadrukt dat, naar analogie met de rechtspraak van het Hof van Justitie en het EHRM, een algemene precare socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet valt. Uit de rechtspraak van het Hof van Justitie volgt dat artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EU (heden richtlijn 2011/95/EU), waarvan artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet de omzetting in Belgisch recht vormt, in wezen overeenstemt met artikel 3 van het EVRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, § 28). Uit de rechtspraak van het EHRM volgt dat socio-economische of humanitaire situaties in welbepaalde omstandigheden aanleiding kunnen geven tot een schending van het non-refoulementbeginsel, zoals begrepen onder artikel 3 van het EVRM. Het EHRM maakt hierbij evenwel een onderscheid tussen socioeconomische omstandigheden of een humanitaire situatie die wordt veroorzaakt door actoren, enerzijds, of door objectieve factoren, anderzijds (EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, § 278-281). Waar precare leefomstandigheden worden veroorzaakt door objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen als gevolg van een gebrek aan overheidsmiddelen al dan niet in combinatie met natuurlijk voorkomende fenomenen (bijvoorbeeld een medische aandoening of droogte), hanteert het EHRM een hoge drempel en oordeelt het dat enkel "in zeer uitzonderlijke gevallen, wanneer de humanitaire redenen die pleiten

tegen de uitwijzing dwingend zijn”, een schending van artikel 3 van het EVRM kan worden aangenomen (EHRM 27 mei 2008, nr. 26565/05, N. v. Verenigd Koninkrijk, §§ 42-45; EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, § 75 en § 92). Wanneer preciaire leefomstandigheden het gevolg zijn van het handelen of de nalatigheid van actoren (overheidsactoren of niet-overheidsactoren) kan enkel een schending van artikel 3 van het EVRM worden aangenomen wanneer er een reëel risico bestaat dat de verzoeker bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Deze situatie is echter uiterst uitzonderlijk, en het Europees Hof heeft slechts in twee gevallen besloten tot een schending van artikel 3 EVRM om deze reden, met name in de zaak M.S.S. en in de zaak Sufi en Elmi (EHRM 21 januari 2011, nr. 30696/09, M.S.S. / België en Griekenland, §§ 249-254 ; EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, §§ 282-283; RvV 5 mei 2021, nr. 253 997). In latere rechtspraak benadrukte het EHRM het uitzonderlijke karakter van deze rechtspraak (EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, §§ 9091). Zulke situatie valt, gelet op de rechtspraak van het Hof van Justitie, evenwel niet noodzakelijk onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet. Het Hof van Justitie heeft immers verduidelijkt dat artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 EVRM zoals wordt uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet staat immers niet op zichzelf, maar moet worden gelezen samen met artikel 48/5 van de dezelfde wet, waarin wordt gesteld dat ernstige schade in de zin van artikel 48/4 kan uitgaan van of veroorzaakt worden door: “a) de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) niet-overheidsactoren”. Zo stelt het Hof van Justitie in dit verband dat “In artikel 6 van richtlijn 2004/83 wordt een opsomming gegeven van de actoren van ernstige schade, hetgeen de opvatting bevestigt dat dergelijke schade moet voortvloeien uit de gedragingen van derden en dat het dus niet volstaat dat die schade louter het gevolg is van de algemene tekortkomingen van het gezondheidsstelsel in het land van herkomst. Voorts preciseert punt 26 van de considerans van die richtlijn dat gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden aangemerkt(...) Dat artikel 3 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, zich in zeer uitzonderlijke omstandigheden ertegen verzet dat een dertelander die aan een ernstige ziekte lijdt, wordt verwijderd naar een land waar geen adequate behandeling voorhanden is, betekent evenwel niet dat hij op grond van de subsidiaire bescherming krachtens richtlijn 2004/83 tot verblijf in die lidstaat moet worden gemachtigd.” (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40). In die zin moet er eveneens gewezen worden op considerans 35 van de Kwalificatierichtlijn. Daarin wordt gesteld dat “Gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen blootgesteld is, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt.” Het CGVS meent bijgevolg, naar analogie met de rechtspraak van het Hof, dat een algemene preciaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet kan vallen. Naast de vereiste van een aanwezigheid van een actor in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, is er de vereiste dat de verzoeker in zijn land van herkomst wordt blootgesteld aan een risico dat specifiek en individueel van aard is. De verzoeker moet hierbij aantonen dat hij op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij hij niet in zijn elementaire levensbehoeften zou kunnen voorzien (zie in dit verband RvV Verenigde Kamers nr. 243 678 van 5 november 2020). Dit is conform het arrest van het Hof van Justitie waarbij werd geoordeeld dat gelet op het feit dat de medische zorg (wat een aspect is van de socio-economische situatie) niet opzettelijk werd ontzegd, de subsidiaire bescherming niet kon worden toegepast (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40-41). Dit standpunt wordt ook ingenomen in de EUAA Country Guidance van april 2022 waarin gesteld wordt dat socio-economische elementen – zoals de situatie van intern ontheemden, moeilijkheden bij het vinden van mogelijkheden om in het levensonderhoud te voorzien, huisvesting –, of het feit dat er geen gezondheidszorg of onderwijs aanwezig is, niet vallen binnen het toepassingsgebied van onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn, tenzij er sprake is van het opzettelijk gedrag van een actor. Verder blijkt uit een analyse van de beschikbare informatie geenszins dat de preciaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan in hoofdzaak wordt veroorzaakt door gedragingen van actoren, zoals bedoeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet. Uit de beschikbare informatie (zie EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, beschikbaar op en Afghanistan. Socio-economische situatie. Overzicht bronnen. van mei 2022) blijkt dat er tal van factoren aan de basis liggen van de actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan. Het optreden van de taliban heeft een impact gehad op een aantal factoren, bijvoorbeeld de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland

en de gebrekkige toegang van vrouwen tot de arbeidsmarkt. Maar dit heeft slechts een beperkte impact gehad op de Afghaanse economie. Evenwel blijkt uit de beschikbare informatie dat de socio-economische situatie voornamelijk het gevolg is van een complexe wisselwerking van zeer vele factoren, waarbij het optreden van de taliban van geen of minder belang is. Het gaat dan om factoren, zoals het aflopen van de financiële steun aan de voormalige overheidsadministratie, het feit dat de voormalige Afghaanse regering slechts in beperkte mate een socio-economisch beleid ontwikkeld had, de onveiligheid ten tijde van het conflict tussen de taliban en de vorige overheid, de tijdelijke sluitingen van de grenzen door Pakistan en Iran, een terugval van en disrupties in buitenlandse handel en een tijdelijke onderbreking van humanitaire hulp in de laatste maanden van 2021. Het stopzetten van de humanitaire hulp had diverse redenen en was deels het gevolg van internationale sancties tegen de taliban die reeds sinds 2015 bestonden. Deze factoren hebben geleid tot een hyperinflatie en een inkrimping van de economie als gevolg van een tekort aan cash en liggen aan de basis van de huidige socio-economische en humanitaire situatie. Ten slotte hebben ook de jarenlange aanhoudende droogte en de wereldwijde COVID-19 pandemie een impact gehad op de socio-economische en humanitaire situatie. Daar tegenover staat dat de humanitaire hulp in het land minder belemmeringen ondervond omwille van een drastische afname van het willekeurig geweld. Uit de beschikbare landeninformatie blijkt bovendien niet dat de taliban maatregelen zouden hebben getroffen om de humanitaire situatie te doen verslechteren, bijvoorbeeld door humanitaire hulp te blokkeren. Integendeel moet worden vastgesteld dat de taliban maatregelen heeft genomen om het transport van humanitaire hulp te garanderen. Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren, waarvan vele factoren reeds voor de machtsovername door de taliban aanwezig waren in Afghanistan. Er kan bovendien geenszins worden afgeleid dat de situatie werd veroorzaakt door het opzettelijk handelen van de taliban. Bijgevolg kan er niet gesteld worden dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van het opzettelijk handelen of nalaten van actoren. U toonde evenmin aan dat u bij terugkeer naar Afghanistan op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling waarbij u niet in staat zou zijn om in uw elementaire levensbehoeften te kunnen voorzien, zoals ook eerder in deze beslissing werd uiteengezet. Uit de beschikbare landeninformatie (EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022) kan niet worden afgeleid dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om bij een terugkeer naar uw land van herkomst het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen. Dit wordt bevestigd door de EUAA Country Guidance Afghanistan van april 2022, waaruit blijkt dat niet in het algemeen kan gesteld worden dat personen die terugkeren uit het buitenland of het Westen lopen het risico dat nodig is om te kunnen spreken van een gegronde vrees voor vervolging. Personen die terugkeren naar Afghanistan kunnen door de taliban of de maatschappij met argwaan bekeken worden en geconfronteerd worden met stigmatisering of uitstoting. Stigmatisering of uitstoting kunnen slechts in uitzonderlijke gevallen beschouwd worden als vervolging. De taliban toont enerzijds begrip voor personen die het land verlaten omwille van economische redenen en dit niets te maken heeft met een angst voor de taliban, maar anderzijds bestaat een narratief ten aanzien van de 'elites' die Afghanistan verlaten, die niet als goede Afghanen of moslims beschouwd worden. Wat betreft de negatieve perceptie blijkt nergens in de aanwezige informatie dat het eventuele bestaan hiervan aanleiding zou geven tot situaties van vervolging of ernstige schade. Indien er ernstige en aangetoonde problemen zouden zijn met de manier waarop de taliban terugkerende Afghanen behandelt, zou dit gemeld zijn door een van de instellingen of organisaties die de situatie in het land in het oog houden. Bij de individuele beoordeling van de vraag of er al dan niet een redelijke mate van waarschijnlijkheid is dat de verzoeker met vervolging wordt geconfronteerd omwille van een verblijf in het buitenland of gepercipieerde verwestering, moet rekening worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals: het geslacht, de gedragingen van de verzoeker, het gebied van herkomst, de conservatieve omgeving, de perceptie van traditionele genderrollen door de familie, de leeftijd, de duur van het verblijf in een Westers land, en de zichtbaarheid van de persoon. De verzoeker om internationale bescherming dient dan ook in concreto aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming. In uw geval haalt u geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat u, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Evenmin blijkt uit uw verklaringen en uit de beoordeling ervan dat u voor uw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de taliban stond of dat u een specifiek profiel heeft dat het risico loopt door de taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de taliban u niet zal viseren bij een terugkeer naar uw land van herkomst. Bovendien brengt uzelf geen concrete elementen aan waaruit blijkt dat u in geval van terugkeer vervolging zou dienen te vrezen. Het is in de eerste plaats aan de verzoeker om internationale bescherming om zijn vrees aannemelijk te maken. U dient zulks in concreto aannemelijk te maken. Hier

blijft u echter in gebreke. Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt. Uit dit alles dient dan ook te worden besloten dat u de status van subsidiaire bescherming niet kan worden toegekend. Uw opmerkingen aangaande notities van het persoonlijk onderhoud, per e-mail overgemaakt aan het CGVS door uw (toenmalige) voogd op 24 juli 2021, kunnen evenmin een ander licht schijnen op bovenstaande vaststellingen. Deze omvatten namelijk slechts enkele correcties aangaande de schrijfwijze van de namen van uw ouders en een van uw broers, maar blijken deze geenszins inhoudelijke wijzigingen ten aanzien van uw vluchtmotieven noch toevoegingen te omvatten. Uw opmerkingen over de notities van het persoonlijk onderhoud kunnen aldus niet leiden tot een andere oordeelsvorming. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade bij terugkeer.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Het verzoekschrift

2.1. In een enig middel beroept de verzoekende partij zich op een schending van de artikelen 48/3, 48/4, 48/5, 48/6, 48/7 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen (hierna: de wet uitdrukkelijke motivering bestuurshandelingen), de rechten van het kind, van de zorgvuldigheidsplicht en van het redelijkheidsbeginsel.

2.2. Vooreerst gaat de verzoekende partij in op het medewerkingsplicht en de samenwerkingsplicht zoals vervat in artikel 48/6 van de Vreemdelingenwet.

In een volgend onderdeel van haar middel gaat de verzoekende partij in op haar leeftijd en benadrukt dat ze Afghanistan op vijftienjarige leeftijd verlaten heeft en bij aankomst in België slechts zestien jaar oud was. De verzoekende partij benadrukt dat zij door haar jonge leeftijd bijzonder kwetsbaar is. De gebeurtenissen waarover zij verteld heeft vonden plaats toen zij vijftien à zestien jaar oud was. Volgens haar heeft de verwerende partij ook geen rekening gehouden met het hoger belang van het kind.

In een ander onderdeel van het middel gaat de verzoekende partij verder in op de motieven van de bestreden beslissing omtrent het profiel van haar vader. Enerzijds volhardt de verzoekende partij in de verklaringen die ze afgelegd heeft, benadrukt haar jonge leeftijd toen ze uit Afghanistan vertrok en toen haar vader tewerkgesteld was. Anderzijds gaat de verzoekende partij in op de bewijswaarde van de bijgebrachte documenten. Ook verwijst ze naar de facebookpagina van haar vader waarop dezelfde foto's terug te vinden zijn als de foto's die zij neergelegd heeft. Ze bespreekt de vriendenlijst van haar vader. De verzoekende partij onderlijnt dat haar vader na de machtsovername naar Iran gevlucht is.

Hierna gaat de verzoekende partij in op haar persoonlijke vrees ten gevolge van het profiel van haar vader.

In een vijfde onderdeel van haar middel zet de verzoekende partij uiteen dat er een toekomstgerichte analyse dient te gebeuren. Ze onderlijnt dat ze zich in een kwetsbare positie bevindt omwille van het gegeven dat ze als tiener Afghanistan verlaten heeft en nu in een Westers land woont. Ze vervolgt dat ze uitstekend Nederlands spreekt, zich aangepast heeft aan Westerse waarden, onderwijs gevolgd heeft en heden in een hotel in Brugge werkt. De verzoekende partij citeert uit een brief van haar begeleidster. De verzoekende partij meent dat er niet kan ontkend worden dat ze minstens als Westers zal worden beschouwd bij een terugkeer naar Afghanistan door haar activiteiten in België en de aanpassingen die ze gedaan heeft. Daarenboven heeft de Taliban ook in haar regio de macht overgenomen. Ze vervolgt dat ze ook progressieve genderrollen hanteert. Verder verwijst de

verzoekende partij wederom naar haar sociale media pagina waaruit blijkt dat een groot deel van haar vriendenkring Belgen zijn, dat er foto's van de verzoekende partij in Brugge en Oostende te zien zijn, maar uit de berichten op de sociale media blijkt ook dat zij kritiek geuit heeft op Afghanistan, de machtsovername door de taliban een zwarte dag noemt, de dood van kinderen aanklaagt en dergelijke. De verzoekende partij meent dat haar account op sociale media haar verwestering ondersteunt. Ze vervolgt dat de Raad reeds de beschermingsnood ten gevolge van een toegewezen verwestering van Afghanen in verschillende arresten erkend heeft. Nu de taliban de macht heeft overgenomen in Afghanistan is het risico op vervolging volgens haar significant groter geworden gelet op de strikte interpretatie van de sharia dat de taliban hanteert. Een vermeende dan wel daadwerkelijk verwesterde Afghaan die voor langere tijd in het buitenland verbleven heeft, loopt volgens haar een groot risico om te worden vervolgd in de zin van het VN-Vluchtelingenverdrag. Ze meent dan ook dat een onderzoek van de vluchtelingenstatus een toekomstgericht onderzoek vereist en dat de commissaris-generaal dit *in casu* helemaal niet adequaat heeft verricht. De verzoekende partij betoogt dat dit in het licht van hogervermelde informatie niet ernstig is te noemen. De verzoekende partij is dan ook van mening dat de cumulatie van de verschillende vervolgingsgronden ertoe leidt dat zij moet worden erkend als vluchteling in de zin van het VN-Vluchtelingenverdrag.

De verzoekende partij geeft aan dat ze reëel gevaar loopt nu de taliban aan de macht zijn in Afghanistan. Indien ze zou worden teruggestuurd naar haar land van herkomst bestaat er volgens haar een reëel risico dat ze ernstige schade zou oplopen. Vervolgens verwijst ze naar artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet en voert ze aan dat de commissaris-generaal van oordeel is dat geen enkele van deze situaties van toepassing zijn op haar geval. Ze stelt dat zelfs indien er twijfels bestaan over bepaalde aspecten van het vluchtrelaas het Commissariaat-generaal niet vrijgesteld is van zijn opdracht om het risico op ernstige schade te beoordelen dat voortvloeit uit de elementen waarover geen twijfel bestaat. De verzoekende partij verwijst vervolgens naar een arrest van de Raad van 28 juni 2018 met nummer 206 172. Ze meent dat haar specifieke profiel hierbij in rekening moet worden gebracht.

Nopens de subsidiaire bescherming gaat de verzoekende partij in eerste instantie in op de onstabiele veiligheidssituatie in Afghanistan. De verzoekende partij citeert hierbij opnieuw uit diverse rapporten, merkt hierover op dat er een kentering aan de gang is van het willekeurig geweld omdat er verzet komt tegen de taliban en meent dat informatie waarop het CGVS zich baseert onvoldoende is om de conclusies van het CGVS te beamen.

Met betrekking tot artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet citeert de verzoekende partij uit diverse arresten van de Raad en meent zij dat er thans evenmin voldoende informatie voorligt om te besluiten dat de huidige socio-economische en humanitaire situatie niet overwegend te wijten is aan gedragingen van de taliban. Integendeel is de verzoekende partij van oordeel dat de taliban wel degelijk aan de basis liggen van de precare humanitaire situatie, door onder meer Ushr te vragen aan de mensen. Hoe dan ook vindt de verzoekende partij het opvallend dat dit intentioneel handelen van een actor wordt toegevoegd als een bijkomende voorwaarde.

De verzoekende partij vraagt in hoofdorde om haar als vluchteling te erkennen, in ondergeschikte orde haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen en in uiterst ondergeschikte orde de beslissing van de commissaris-generaal te vernietigen en terug te wijzen naar het Commissariaat-generaal voor verder onderzoek.

2.3. Doorheen haar verzoekschrift verwijst de verzoekende partij naar en geeft zij de linken van onder meer de volgende rapporten, artikelen en arresten:

- Hataway en Foster, *'The law of refugee status'*, 2014;
- UNHCR, *"Eligibility guidelines for assessing the international protection needs of asylum-seekers from Afghanistan"*, 30 augustus 2018;
- EASO COI query, *"Afghan nationals perceived as 'Westernised'"*, 2 September 2020 ;
- Nansen rapport 2021/11;
- CGVS 13.01.2016, *T. Vreemd*, 2016, 208;
- EUAA *"Country Guidance Afghanistan"* van april 2022;
- EASO, *"Afghanistan Security Situation"* van juni 2021;
- EASO, *"Afghanistan Security Situation Update"* van september 2021;
- EASO, *"Afghanistan Country Focus"* van januari 2022;
- UN Secretary General, *"The situation in Afghanistan and its implications for international peace and security"*;
- EASO, *"Country Guidance: Afghanistan"* van november 2021;

- COI Focus Afghanistan, “*Veiligheidssituatie*” van 5 mei 2022;
- EUAA, “*Country Guidance: Afghanistan*” van april 2022;
- *HvJ 22 november 2012, C-277/11, M.M., pt.67*;
- *GUIDANCE NOTE ON THE INTERNATIONAL PROTECTION NEEDS OF PEOPLE FLEEING AFGHANISTAN*, Februari 2022;
- ASYLOS, “*Afghanistan COI Repository*”, 1st September 2021-15 June 2022 ;
- ACLED, “*REGIONAL OVERVIEW: SOUTH ASIA AND AFGHANISTAN*”, 28 MAY-3 JUNE 2022, 9 June 2022;
- International Institute for Strategic Studies, “*Conflict in Afghanistan: A new regional security map and statebuilding implications since the Taliban takeover*”, 11 May 2022;
- ToloNews, “*EU 'Concerned' by Reports of Civilian Casualties in Panjshir*”, 11 May 2022;
- jaarverslag CGVS 2001-2002 m.b.t. jaren 1988 – 2000;
- Human Rights Watch, “*Taliban 'Vice' Handbook Abusive*”, 29 oktober 2021;
- Amnesty international, “*Afghanistan: The Rule of Taliban: A year of violence, impunity an false promises*”, 15.08.2022;
- UNICEF, “*Afghanistan Humanitarian Situation Report*” van 1-31 May 2022;
- AREU, “*Afghanistan Covid-19 Poverty Report*”, 1 June 2022.

2.4. Aan het verzoekschrift voegt de verzoekende partij de volgende documenten toe: Facebookprofiel van haar vader, de getuigenis van een begeleidster en haar Facebookprofiel.

3. De aanvullende nota's

3.1. Op 5 oktober 2022 maakt de verzoekende partij overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet een aanvullende nota over waarin zij verder ingaat op het profiel van haar vader en haar verwestering, alsook brengt de verzoekende partij de volgende documenten bij: foto's van haar vader en broer in Iran, een brief van 20 september 2022 van de burgemeester van haar woonplaats en schoolattesten.

3.2. Op 18 oktober 2022 maakt de commissaris-generaal overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet een aanvullende nota over waarin hij verwijst naar volgende rapporten en er de weblinken van vermeldt:

- EUAA “*Afghanistan Security Situation*” van augustus 2022;
- de COI Focus “*Afghanistan. Veiligheidssituatie*” van 5 mei 2022;
- EASO “*Afghanistan Country Focus*” van januari 2022;
- EUAA “*Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city*” van augustus 2022;
- EASO “*Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City*” van augustus 2020;
- EUAA “*Afghanistan: Targeting of individuals*” van augustus 2022;
- EUAA “*Country Guidance: Afghanistan*” van april 2022.

Bij deze aanvullende nota voegt verwerende partij de COI Focus “*Afghanistan. Veiligheidsincidenten (<ACLED) per provincie tussen 16 augustus 2021 en 30 juni 2022*” van 23 september 2022.

3.3. Op 28 november 2022 maakt de verzoekende partij overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet een tweede aanvullende nota over waarin zij wederom ingaat op het profiel van haar vader en haar verwestering, alsook verwijst naar volgende rapporten en er de weblinken van vermeldt:

- “*Regional Overview: South Asia and Afghanistan, 16-22 July 2022*”;
- “*Regional Overview: South Asia and Afghanistan, 23-29 July 2022*”;
- “*Regional Overview: South Asia and Afghanistan, 30 July-5 August 2022*”;
- “*Regional Overview: South Asia and Afghanistan, 6-12 August 2022*”;
- “*Regional Overview: South Asia and Afghanistan, 13 August-9 September 2022*”;
- “*Regional Overview: South Asia and Afghanistan, 10-16 September 2022*”;
- “*Regional Overview: South Asia and Afghanistan, 17-23 September 2022*”;
- ASYLOS, “*COI Repository: 21/09/2021-28/09/2022*” van 6 oktober 2022;
- Humanitarian Response Plan Afghanistan, “*Humanitarian Programme Cycle 2022*” januari 2022;
- Human Rights Watch, “*Afghanistan: Taliban’s Catastrophic Year of Rule: Denial of Women’s Rights, Media Crackdown, and Retaliatory Killings Amid Mass Hunger*” van 11 augustus 2022;
- Human Rights Watch, “*Economic Causes of Afghanistan’s Humanitarian Crisis: Questions and Answers on Sanctions and Banking Restrictions on the Taliban*” van 4 augustus 2022;

- United States Institution of Peace, “A Year into Taliban Rule, Afghans Face Spiraling Economic, Humanitarian Crises” van 17 augustus 2022;
- UNHCR *Funcing Update 2022*;
- EUAA “Afghanistan: Targeting of individuals” van augustus 2022.

Bij deze aanvullende nota voegt de verzoekende partij voorts nog: een schoolattest en een brief van bokstrainer.

3.4. Ter terechtzitting legt de verzoekende partij nog een aantal foto's neer om aan te tonen dat haar vader en broer zich in Iran bevinden.

4. Beoordeling

4.1. Bevoegdheid

De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer 2005-2006*, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

4.2. Bewijslast en samenwerkingsplicht

Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen gelezen te worden.

De in artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU vervatte ‘beoordeling van feiten en omstandigheden’ in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal.

Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming (HvJ 22 november 2012, C-277/11, *M.*, pt. 64-68).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoekers afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de

geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoekers. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

5. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

5.1. Artikel 48/3, § 1 van de Vreemdelingenwet bepaalt:

“De vluchtelingenstatus wordt toegekend aan de vreemdeling die voldoet aan de voorwaarden van artikel 1 van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen dat op 28 juli 1951 te Genève tot stand is gekomen, zoals gewijzigd bij het Protocol van New York van 31 januari 1967.”

Dit artikel verwijst naar artikel 1 van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: het Vluchtelingenverdrag).

Luidens artikel 1, A (2) van dit verdrag is een vluchteling elke persoon *“die (...) uit gegronde vrees voor vervolging wegens zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging, zich bevindt buiten het land waarvan hij de nationaliteit bezit, en die de bescherming van dat land niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil inroepen, of die, indien hij geen nationaliteit bezit en verblijft buiten het land waarvan hij vroeger zijn gewone verblijfplaats had, daarheen, niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil terugkeren.”*

De verzoekende partij moet overeenkomstig artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet aantonen dat zij wordt vervolgd omwille van één van de in artikel 1, A, (2) van het Vluchtelingenverdrag bepaalde gronden, te weten haar ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of haar politieke overtuiging.

5.2. Verzoeker verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten en van Pashtou origine te zijn, geboren en getogen in het dorp Shaikhou gelegen in het district Ahmadkhel van de provincie Paktia. De verzoekende partij verklaart op xx maart 2004 geboren te zijn. Bij beslissing van 28 mei 2020 stelt de gemachtigde van de minister van Justitie de minderjarigheid van de verzoekende partij vast. Er wordt haar een voogd toegekend tot ze de leeftijd van achttien jaar bereikt, meer bepaald tot xx maart 2022.

Uit de bestreden beslissing kan niet blijken dat de identiteit en Afghaanse nationaliteit van verzoekende partij of haar afkomst uit de provincie Paktia als dusdanig ter discussie staan.

5.3. De verzoekende partij stelt ook vervolging te vrezen omwille van verwestering. De verzoekende partij citeert ter staving uitvoerig naar de beschikbare landeninformatie en wijst specifiek op haar individuele omstandigheden, met name dat zij Afghanistan verliet toen zij vijftien jaar oud was in 2019 en in maart 2020 in België aankwam, dat zij de afgelopen jaren in het Westen verbleef, uitstekend Nederlands spreekt, zich vlot aangepast heeft aan de Westerse waarden, hier naar school gaat, tegen de taliban is en eveneens in België werkt. De verzoekende partij brengt ook documenten bij om deze verklaringen te onderbouwen, alsook stelt ze dat ze dit ook tijdens het tweede persoonlijk onderhoud verklaard heeft.

5.4. In zoverre in het verzoekschrift wordt geargumenteed dat ‘verwesterde Afghanen’ of ‘terugkeerders’ een sociale groep vormen in de zin van artikel 48/3, § 4, d) van de Vreemdelingenwet

oordeelt de Raad als volgt. Artikel 48/3, § 4, d) van de Vreemdelingenwet bepaalt dat “een groep moet worden geacht een specifieke sociale groep te vormen als onder meer :

- leden van de groep een aangeboren kenmerk vertonen of een gemeenschappelijke achtergrond hebben die niet gewijzigd kan worden, of een kenmerk of geloof delen dat voor de identiteit of de morele integriteit van de betrokkenen dermate fundamenteel is, dat van de betrokkenen niet mag worden geëist dat zij dit opgeven, en
- de groep in het betrokken land een eigen identiteit heeft omdat zij in haar directe omgeving als afwijkend wordt beschouwd.”

Er dient te zijn voldaan aan beide voorwaarden (HvJ 7 november 2013, C-199/12 tot en met C-201/12, X, Y en Z tegen de minister voor Immigratie en Asiel, punt 45; HvJ 4 oktober 2018, C 652/16, Ahmedbekova en Ahmedbekov, punt 89).

Verwestering is geen aangeboren kenmerk, noch een kenmerk met gemeenschappelijke achtergrond dat niet kan worden gewijzigd. Evenmin is het een kenmerk of geloof dat voor de identiteit of de morele integriteit van de verzoeker om internationale bescherming dermate fundamenteel is, dat niet mag worden geëist dat hij of zij dit opgeeft (eerste voorwaarde). Afghanen met een westerse levensstijl delen het kenmerk dat zij zich in het Westen anders gedragen dan van hen wordt verwacht in Afghanistan. Uit de rapporten die voorliggen, blijkt evenwel dat deze groep zeer divers is, zowel wat betreft de achterliggende motieven en oorzaken van verwestering als de mate waarin en intensiteit waarmee verwestering deel is gaan uitmaken van de persoonlijkheid als de manier waarop de verwestering zich manifesteert. Er kan ook niet worden gesteld dat ‘verwesterde Afghanen’ of ‘terugkeerders’ in Afghanistan een gemeenschappelijke identiteit hebben die in de directe omgeving als afwijkend wordt beschouwd, nu al deze ‘verwesterde Afghanen’ en ‘terugkeerders’ hun eigenheid behouden (tweede voorwaarde). Afhankelijk van de mate waarin ze zijn ‘verwesterd’, zal een andere uitdrukking worden gegeven aan hun re-integratie in Afghanistan. Bovendien kan deze re-integratie afhankelijk zijn van hun sociale en familiale status, hun gender, hun opleidingsniveau en de al dan niet diverse of overheersende cultuur in Afghanistan. Gelet op wat voorafgaat, besluit de Raad dat ‘verwesterde Afghanen’ of terugkeerders’ niet kunnen worden aangemerkt als een sociale groep in de zin van artikel 48/3, § 4, d) van de Vreemdelingenwet, omdat niet is voldaan aan de twee cumulatieve voorwaarden.

5.5. In de vervolgingsgronden is er echter ook sprake van ‘godsdienst’ en ‘politieke overtuiging’. Deze vervolgingsgronden handelen over kenmerken die dermate fundamenteel zijn voor de identiteit of morele integriteit van een verzoeker dat niet mag worden gevraagd dat hij deze opgeeft. Zoals het Hof van Justitie heeft overwogen, omvat de bescherming die onder het Unierecht op basis van de vervolgingsgrond ‘godsdienstige overtuiging’ wordt geboden, slechts gedrag dat een verzoeker noodzakelijk voor zichzelf acht (HvJ 5 september 2012, in de gevoegde zaken C-71/11 en C-99/11, Bondsrepubliek Duitsland tegen Y en Z, punten 70-71). Het moet gaan om gedrag dat is gebaseerd op een godsdienstige overtuiging en dat bijzonder belangrijk is voor een verzoeker om zijn godsdienstige identiteit te behouden. Ook voor het slagen van een verzoek op de vervolgingsgrond ‘politieke overtuiging’ is vereist dat het gedrag is gebaseerd op een politieke overtuiging en bijzonder belangrijk is voor een verzoeker om zijn identiteit of morele integriteit te behouden, zodat niet van de verzoeker mag worden verwacht dat hij dit opgeeft. Opdat de verwestering valt onder een van deze vervolgingsgronden is dus vereist dat de verzoeker zich de westerse waarden en normen daadwerkelijk heeft eigen gemaakt.

In casu besluit de Raad dat een louter ontwikkelde westerse levensstijl in beginsel geen afdoende reden is om te worden erkend als vluchteling, tenzij de verzoeker om internationale bescherming aannemelijk maakt dat zijn westerse gedragingen een uitingsvorm zijn van een godsdienstige of politieke overtuiging. Het moet dan gaan om verwesterd gedrag dat is gebaseerd op een godsdienstige of politieke overtuiging en dat bijzonder belangrijk is voor de verzoeker om zijn (godsdienstige) identiteit of morele integriteit te behouden.

5.6. Daarnaast is het niet ondenkbaar dat een verzoeker die zich na terugkeer naar Afghanistan inspant om zich aan te passen toch een godsdienstige of politieke overtuiging wordt toegedicht, waardoor hij of zij toch een gegronde vrees voor vervolging heeft of een reëel risico loopt op een onmenselijke behandeling. In de “Country Guidance Afghanistan” van EUAA van april 2022 wordt immers aangegeven dat personen kunnen worden gezien als ‘verwesterd’, onder meer omwille van hun beroep, activiteiten, gedrag, uiterlijk of geuite meningen die als niet-Afghaans en/of niet-moslim beschouwd worden. Hiertoe behoren personen die naar Afghanistan terugkeren na een tijd in een ander land te hebben doorgebracht. Afghanen die worden beschouwd als verwesterd, kunnen een risico op vervolging lopen (p. 78, p. 80-81). Het gaat aldus om de situatie waarin een verzoeker aannemelijk moet maken

dat hem of haar een religieuze of politieke overtuiging wordt toegedicht door een actor van vervolging omwille van persoonlijke uiterst moeilijk of nagenoeg onmogelijk te veranderen of te verhullen kenmerken of gedragingen. In dit verband wijst de Raad op het arrest van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens van 28 juni 2011, “Sufi en Elmi tegen het Verenigd Koninkrijk”, par. 275 en wat het Hof daarin heeft overwogen over de mogelijkheid ‘to play the game’.

5.7. Om het risico op vervolging beter te kunnen inschatten, acht de Raad het verder van belang vooreerst zicht te krijgen op de huidige ‘geldende normen’ in de Afghaanse samenleving voor personen met verzoekers profiel en het handhavingsbeleid ervan.

5.8. De Raad verwijst naar de beschikbare landeninformatie die hem door beide partijen wordt voorgelegd en die wordt opgesomd onder punten 2 tot 3 van dit arrest.

5.9. Ten eerste blijkt uit de bijgebrachte landeninformatie dat de *de-factore* regering van de taliban de vorige grondwet van de Islamitische Republiek Afghanistan heeft opgeschort. Ook werd er een herziening van de bestaande Afghaanse wetten met de sharia aangekondigd. De sharia laat verschillende interpretaties toe en kent verschillende stromingen. De visie van de taliban op de sharia is gebaseerd op de soennitische Hanafi-school van jurisprudentie, maar is ook beïnvloed door lokale tradities en tribale codes (EASO Afghanistan Country Focus januari 2022, p. 25 e.v.). In de meest recente landeninformatie geeft EUAA aan dat het toepasselijke rechtskader onduidelijk blijft, hoewel de *de-facto*-talibanregering reeds verschillende decreten en richtlijnen heeft uitgevaardigd, net als de provinciale *de-factore* regeringen. Bij de machtsovername heeft de *de-factore* regering de rechterlijke macht ontmanteld. Het systeem van rechtspreken dat de taliban voor de machtsovername in bepaalde landelijke gebieden hebben ingevoerd, trachten ze over te brengen naar de stedelijke centra. In dit systeem zijn vonnissen grotendeels gebaseerd op mondeling bewijs (EUAA Afghanistan security situation augustus 2022, p. 29-31). Deze *de-factore* regering heeft opnieuw het ‘Ministry for Propagation of Virtue and Prevention of Vice’ (Dawat wa Ershad Amr bil-Maruf wa Nahi al-Munkar) (hierna: het MPVPV) opgericht. Een ministerie dat ook bestond toen de taliban van 1996 tot 2001 over Afghanistan heersten. Dit ministerie wordt heden geleid door Sheikh Muhammad Khalid Hanafi, een religieuze geleerde. Hij zou zelf een minder conservatieve stroming binnen de taliban vertegenwoordigen, maar zijn *de-factoministerie* telt verschillende conservatieve geleerden die een strikte toepassing van de sharia wensen (EUAA Afghanistan security situation augustus 2022, p. 30). Het MPVPV is gemandateerd om de interpretatie van de sharia door de taliban te handhaven. Volgens UNAMA bestaat het mandaat uit “een mix van beleidsbepaling, advies, toezicht, klachtenbehandeling en handhavingsbevoegdheid over een reeks onderwerpen”. Het officiële discours is dat de richtlijnen afkomstig uit dit *de-factoministerie* slechts aanbevelingen zijn, maar ze worden in vele gebieden daadwerkelijk gehandhaafd, waarbij ook geweld wordt gebruikt. In juni 2022 rapporteerde UNSG dat het MPVPV de handhaving van een breed scala aan richtlijnen met betrekking tot buitenechtelijke relaties, kledingvoorschriften, het bijwonen van gebeden en muziek heeft verstrengd. Op 15 juni 2022 had UNAMA weet van ten minste 30 gevallen van “wrede, onmenselijke en vernederende behandeling en bestraffing”, waaronder openbare geseling, afranseling en verbaal geweld tegen personen die zich niet hielden aan de uitgevaardigde regels en richtlijnen sinds de overname (EUAA, Afghanistan targeting of individuals, p. 41-42). Het MPVPV bestaat uit drie directoraten, waaronder “een afzonderlijk departement binnen Kaboel”. Het eerste directoraat is verantwoordelijk voor het uitvoeren van hisbah (gemeenschapsmoraal) en heeft tien agenten (muhtasibeen) in elk politiedistrict. Het geeft advies aan personen bij controleposten, alsook bij ceremonies, winkels en andere openbare plaatsen. Het tweede directoraat waarborgt de veiligheid van voormalige tegenstanders van de taliban door hen kaarten uit te reiken zodat ze hun immuniteit kunnen aantonen. Het derde directoraat behandelt de klachten met betrekking tot wangedrag van de taliban. Het ministerie is ook opgedeeld in een civiele en een militaire afdeling waarbij de militaire afdeling de gevallen van wangedrag van personeelsleden behandelt. Echter blijkt uit de landeninformatie dat dit *de-factoministerie* in bepaalde provincies onderbemand is, waardoor het nog niet volledig operationeel is. Het is onduidelijk over welke provincies het gaat, maar in steden is dit *de-factoministerie* beter georganiseerd. In verschillende gebieden bemoeien talibancommandanten en andere functionarissen zich aldus met “gedrags- en kledingkwesaties” (EUAA Afghanistan security situation augustus 2022, p. 30 en EUAA, Afghanistan targeting of individuals, p. 41).

Ten tweede blijkt uit de informatie waarnaar de EUAA “Afghanistan security situation” augustus 2022 verwijst dat een systeem gelijkaardig aan het MPVPV reeds sinds 2016-2017 werd ingevoerd door de taliban in de landelijke gebieden die ze volledig onder hun controle hadden. De toepassing van “amr bil-maruf” (‘deugdzaamheidsbevordering’) verschilde vóór de machtsovername door de taliban van district tot district daar officiële beleidslijnen of precieze richtlijnen ontbraken. Het ontbreken van een

samenhangend beleid en richtlijnen voor de hele beweging betekende dat het lot van overtreders plaatselijk werd bepaald door “amr bil-maruf” of rechtstreeks door plaatselijke commandanten, in samenwerking met de plaatselijke geestelijken en in overeenstemming met de plaatselijke gevoeligheden. Weliswaar waren bepaalde talibancommandanten tolerant ten aanzien van bepaalde gedragingen en activiteiten zoals het niet hebben van een baard, het luisteren naar muziek, het schoollopen van meisjes, enzovoort daar ze de bevolking voor zich trachtten te winnen (voetnoot 152 Sabawoon Samim, Policing Public Morality: Debates on promoting virtue and preventing vice in the Taleban's second Emirate van 15 juni 2022 in EUAA Afghanistan security situation augustus 2022, p. 30). Echter waren er ook berichten die wezen op een tendens om geleidelijk aan een strenger beleid te voeren naarmate de taliban meer invloed kregen in een gebied (EUAA common analysis april 2022, p. 78). Heden bestaan er nog steeds lokale verschillen in de sociale normen en in de handhaving van deze normen (zie beschrijving van handhaving ervan in verschillende provincies in EUAA Afghanistan targeting of individuals p. 45-48). In de landeninformatie wordt aangegeven dat zuidelijk Afghanistan een gebied is waar de sociale normen de afgelopen 20 jaar minder veranderd zijn, in tegenstelling tot delen van oostelijk, zuidoostelijk, centraal en noordelijk Afghanistan (EUAA, Afghanistan targeting of individuals, p. 42 en p. 46). Een internationale analist vertelde de EUAA in maart 2022, dat sommige lokale afdelingen van het MPVPV de regels uitgebreider handhaven dan was voorzien door het de-factoministerie in Kabul. Een bron beschreef de provincies Takhar en Badakhshan als voorbeelden van gebieden waar het de-factoministerie zijn regels op een bijzonder gewelddadige manier handhaaft (EUAA, Afghanistan targeting of individuals, p. 45). Er is ook onduidelijkheid over wat kleine overtredingen van de sharia zijn en hoe deze dienen te worden bestraft (voetnoot 152 Sabawoon Samim, Policing Public Morality: Debates on promoting virtue and preventing vice in the Taleban's second Emirate, van 15 juni 2022 in EUAA Afghanistan security situation augustus 2022, p. 30).

Ten derde blijkt uit de bijgebrachte landeninformatie dat burgers zich vrij kunnen verplaatsen daar de *de-facto*-talibanautoriteiten weinig ‘directe beperkingen’ hebben opgelegd, maar dat het gevaarlijk kan zijn vanwege opdringerige controleposten opgericht om vermoedelijke tegenstanders op te sporen en vanwege de handhaving van de talibancodes. Deze controleposten bevinden zich hoofdzakelijk in en rond Afghaanse steden, maar komen bijzonder weinig voor op plaatsen die ver van steden zijn verwijderd. In juli 2022 werd opgemerkt dat in de Panjshirvallei alsook nabij de Afghaans-Iraanse grens meer checkpoints worden opgericht. Via deze checkpoints speuren de taliban naar voormalige medewerkers van het Afghaans leger en politie. Zij beschikken over lijsten met namen en foto's van voormalige medewerkers (EUAA, Key socio-economic indicators in Afghanistan augustus 2022, p. 68 en p. 70). Nadat een aantal schietpartijen zich aan de controleposten hebben voorgedaan, hebben de *de facto*-talibanautoriteiten opgeroepen om meer ‘professionals’ in dienst te nemen en werd ook een speciale eenheid opgericht om toezicht te houden op de controleposten (EUAA, Afghanistan targeting of individuals, p. 32).

Ten vierde blijkt uit de bijgebrachte landeninformatie dat er een negatief beeld onder taliban-sympathisanten en sommige talibansegmenten bestaat over Afghanen die Afghanistan hebben verlaten. Mensen die vertrekken worden gezien als mensen zonder islamitische waarden of op de vlucht voor zaken die zij hebben gedaan. Echter heeft de *de-facto*-talibanregering wel voorrang gegeven aan paspoorten voor arbeiders die in het buitenland werken, wat erop wijst dat zij het economische aspect begrijpt, hoewel zij zich ook bewust is van het feit dat velen in het buitenland het niet met haar eens zijn. Verder wordt er een onderscheid gemaakt tussen de mannen van Pashtu-origine die gedurende een bepaalde periode in het buitenland werken, wat een oude traditie is, en de mannen die naar Europa en de Verenigde Staten vertrokken zijn, wat als ‘verkeerd’ en ‘verdacht’ wordt beschouwd (EUAA, Afghanistan targeting of individuals, p. 50-51). Evenwel hebben talibanfunctionarissen herhaaldelijk Afghanen opgeroepen om naar Afghanistan terug te keren, onder wie voormalige politici, militaire en civiele leiders, universiteitsdocenten, zakenlieden en investeerders. Hoge talibanfunctionarissen riepen voorts de duizenden Afghanen die na de overname waren gevlucht op om terug te keren, alsmede alle Afghanen die in het buitenland wonen en voormalige tegenstanders van de taliban. In maart 2022 hebben de taliban een ‘Commissie voor terugkeer en communicatie met voormalige Afghaanse ambtenaren en politieke figuren’ opgericht. Deze commissie is in mei 2022 van start gegaan en mag onder meer informatie verzamelen over personen die uit Afghanistan zijn vertrokken (EUAA, Afghanistan targeting of individuals, p. 50-51). Volgens de terugkeercommissie zijn 150 voormalige regeringsfunctionarissen en politieke figuren teruggekeerd. Uit de bijgebrachte landeninformatie blijkt dat voorts voornamelijk personen die in Iran, Pakistan en Turkije verbleven al dan niet vrijwillig zijn teruggekeerd naar Afghanistan (EUAA, Afghanistan targeting of individuals, p. 53-54). De bronnen geven aan dat heden nog niet veel personen uit het Westen zijn teruggekeerd. Er wordt melding gemaakt van vluchten uit Turkije met passagiers uit het Westen die banden hadden met Afghanistan.

Het lijkt erop dat ze voor een kort verblijf zijn teruggekeerd (EUAA, Afghanistan targeting of individuals, p. 55). Het is wel zo dat de infrastructuur van de *de-facto*-talibanregering uiterst zwak is, en de taliban niet in staat worden geacht om de terugkeerders op te sporen en te controleren. Op dorpsniveau zullen de plaatselijke leiders echter weten wie is teruggekeerd. Die informatie zal de talibanregering in Kaboel echter hoogstwaarschijnlijk niet bereiken (voetnoot 514: Denmark, DIS, Afghanistan – taliban’s impact on the population, June 2022, p. 38 in EUAA, Afghanistan targeting of individuals, p. 55). In hetzelfde rapport van Denmark, DIS, Afghanistan wordt daarentegen wel aangegeven dat de taliban heel goed weten wat zich afspeelt op lokaal niveau omdat ze verweven zijn met de lokale bevolking. Lokale talibanleden nemen deel aan de gesprekken in de steden en in de plaatselijke moskeeën, waardoor zij goed weten wat de mensen in de betreffende lokale gemeenschap doen. De lokale verankering doet zich voornamelijk voor in Pashtu-gebieden. Hun inlichtingennetwerken zijn minder ontwikkeld in andere delen van het land waar ze voor de machtsovername weinig of niet aanwezig waren. Vandaar ook dat ze in grotere steden controleposten installeren waar ze de inhoud van telefoons bekijken (Denmark, DIS, Afghanistan – taliban’s impact on the population, June 2022, p. 23 waarnaar wordt verwezen in de EUAA, Afghanistan targeting of individuals). Een anonieme organisatie met aanwezigheid in Afghanistan verklaarde dat terugkeerders soms een doelwit zijn, maar de bron zag geen duidelijk verband met het loutere feit dat deze personen het land hadden verlaten. Het leek eerder verband te houden met hun ‘oorspronkelijke status’, zoals een vertrek omwille van banden met de vroegere regering, hun etnische achtergrond of andere redenen (EUAA, Afghanistan targeting of individuals, p. 55).

De taliban zijn ook aanwezig op sociale netwerken, maar het is onduidelijk in welke mate ze de online activiteiten van Afghanen opvolgen. Een bron oordeelde dat de berichten die men op sociale media platforms schrijft en deelt waarschijnlijk geen gevolgen zullen hebben, tenzij deze berichten aanleiding geven tot de dood of arrestatie van een persoon. Evenwel hebben internationale media bericht dat de taliban reeds Afghanen hebben gearresteerd en gedood vanwege hun activiteiten op de sociale media (Denmark, DIS, Afghanistan – taliban’s impact on the population, June 2022, p. 23-24 in de EUAA, Afghanistan targeting of individuals). Het betroffen echter kritische berichten ten aanzien van de taliban.

5.10. Uit objectieve landeninformatie blijkt aldus niet dat in het algemeen kan worden gesteld dat voor elke Afghaan die terugkeert uit Europa een gegronde vrees voor vervolging kan worden aangenomen. Immers, niet elke Afghaan die terugkeert uit Europa zal worden beschouwd als verwesterd. Of een Afghaan wordt beschouwd als verwesterd is afhankelijk van individuele elementen. Deze elementen dienen door de verzoekende partij te worden aangereikt.

Voorts blijkt uit de beschikbare landeninformatie opgenomen in het rechtsplegingsdossier momenteel niet dat voor alle Afghanen die onder het profiel vallen van een toegeschreven verwestering een gegronde vrees voor vervolging kan worden aangenomen. Bij de beoordeling of er sprake kan zijn van een toegeschreven verwestering die aanleiding kan geven tot een gegronde vrees voor vervolging is nog steeds een individueel onderzoek vereist waarbij ook rekening moet worden gehouden met verschillende risicobepalende factoren zoals het geslacht, de gedragingen van de verzoeker, het gebied van herkomst, de conservatieve omgeving, de perceptie van traditionele genderrollen door de familie, de leeftijd, de duur van het verblijf in een Westers land, en de zichtbaarheid van de persoon, enzovoort. Aldus kan de Raad de richtlijnen van EUAA waarnaar de verwerende partij in haar aanvullende nota verwijst, bijtreden (EUAA Afghanistan Guidance Note van april 2022, p. 81).

Afghanen die uit Europa terugkeren naar Afghanistan kunnen door de taliban of de maatschappij weliswaar met argwaan worden bekeken en kunnen worden geconfronteerd met stigmatisering of uitstoting. Stigmatisering of uitstoting kunnen slechts in uitzonderlijke gevallen worden beschouwd als vervolging. Wat betreft de negatieve perceptie ten aanzien van Afghaanse terugkeerders uit het Westen blijkt nergens in de aanwezige informatie dat dit gegeven op zich aanleiding zou geven tot daden van vervolging. In de EUAA “Guidance Note” van april 2022 wordt verwezen naar de EASO COI query “Afghan nationals perceived as ‘Westernised’” van 2 september 2020. Ook uit deze query, die weliswaar dateert van voor de val van de Afghaanse regering, blijkt dat niet elke Afghaan die terugkeert naar Afghanistan hetzelfde risico loopt om te worden beschouwd als verwesterd. Dit is afhankelijk van de individuele elementen (p. 4).

Uit het voorgaande kan worden besloten dat een individuele beoordeling van het beschermingsverzoek noodzakelijk blijft. Een persoonlijk risico voor de verzoekende partij om te worden beschouwd als verwesterd en om deze reden in Afghanistan te worden vervolgd, moet *in concreto* aannemelijk worden gemaakt.

5.11. Dit neemt niet weg dat beschermingsverzoeken van Afghanen die terugkeren uit het Westen met de nodige voorzichtigheid moeten worden beoordeeld, te meer nu de perceptie en potentiële behandeling van Afghanen die Afghanistan hebben verlaten onduidelijk zijn (EUAA Guidance, p. 49). De meest recente landeninformatie die door beide partijen wordt bijgebracht, laat niet toe anders te oordelen.

5.12. Bij de beoordeling van de redelijke mate van waarschijnlijkheid voor de verzoekende partij om bij terugkeer naar Afghanistan te worden blootgesteld aan vervolging, moeten haar individuele en concrete omstandigheden, in zoverre geloofwaardig, worden beoordeeld en afgewogen in het licht van de algemene landeninformatie aldaar, zoals beschreven in objectieve bronnen.

Uit de stukken van het rechtsplegingsdossier blijkt dat de verzoekende partij bijna vijftien jaar oud was toen ze haar verzoek om internationale bescherming in België ingediend heeft. Er liggen ook geen elementen voor om te betwisten dat de verzoekende partij 14,5 jaar oud was bij haar vertrek uit Afghanistan. De verzoekende partij werd zowel voor als na de val van de Afgaanse regering gehoord. De verzoekende partij brengt tevens een brief van haar begeleidster om aan te geven dat zij bij haar dienst in begeleiding is, dat de verzoekende partij naar school gaat en tevens een studentenjob uitoefent in een hotel. Alsook wordt aangegeven dat de communicatie met de verzoekende partij goed verloopt, dat zij zich goed integreert binnen de westerse maatschappij en dat zij soms Afgaanse personen helpt zoals met hen naar de bank te gaan, daar zij het niet begrijpen. De verzoekende partij brengt ook een brief bij van de burgemeester van haar woonplaats die eveneens aangeeft dat de verzoekende partij werkt, goed Nederlands spreekt, een stage volgt en vrijwilliger is bij groep Intro. De burgemeester geeft ook aan dat de verzoekende partij zeer goed geïntegreerd is. Voorts brengt de verzoekende partij schoolattesten, werkovereenkomsten en een attest van haar bokscub bij. Ter terechtzitting, alwaar de verzoekende partij zich in het Nederlands uitdrukt, geeft de verzoekende partij aan dat zij als vrijwilliger ook voor kinderen heeft gezorgd en met hen naar parken ging. Dit heeft zij gedurende een bepaalde periode gedaan.

De verzoekende partij was voor haar vertrek al deels gevormd naar Afgaanse gebruiken, waarden en normen, doch heeft ook een deel van haar puberteit, een belangrijke en bijzondere fase in de ontwikkeling van een jongere (vormende jaren), in België doorgebracht. Alhoewel de verzoekende partij nog maar sinds 2020 in België verblijft, geven de bijgebrachte documenten en de afgelegde verklaringen samen blijk van een goede en doorgedreven integratie in de Belgische samenleving waaruit ook blijkt dat de verzoekende partij zich bewust Westerse waarden en normen eigen gemaakt heeft. De verzoekende partij heeft in België niet enkel lessen gevolgd, gewerkt en zich één van de landstalen eigen maakt, en zich aldus aangepast aan de omstandigheden van haar verblijf in België, maar op basis van het geheel van de documenten en de verklaringen blijkt dat de verzoekende partij zich in België heeft laten leiden door de alhier geldende waarden en visies en dat zij deze heeft ontwikkeld en eigen gemaakt. Ter terechtzitting blijkt dat de verzoekende partij uitstekend Nederlands spreekt en geen gebruik hoeft te maken van de aanwezige tolk. Reeds bij het eerste persoonlijk onderhoud in juni 2021 merkte de protection officer op dat de verzoekende partij al goed Nederlands sprak (NPO 30 juni 2021, p.6). Hoewel de goede kennis van het Nederlands op zich niet aantoon dat de verzoekende partij zich de Westerse waarden en normen heeft eigen gemaakt op dergelijke wijze dat zij fundamenteel zijn voor de identiteit of morele integriteit van de verzoekende partij en dat niet mag worden verwacht dat zij deze opgeeft, blijkt hieruit, gelet op de zeer jonge leeftijd waarop zij in België is binnengekomen, onmiskenbaar wel dat zij actief participeert aan de Belgische samenleving en daarbij noodzakelijkerwijze werd geconfronteerd met Westerse waarden en normen. Dit zijn ook de elementen die terugkomen in de documenten die zij bijbrengt, waaronder de brief van de burgemeester.

Voorts wordt niet betwist dat de verzoekende partij afkomstig is uit is van het dorp Shaikhou gelegen in het district Ahmadkhel van de provincie Paktia. Uit haar verklaringen blijkt dat zij opgroeide in een rurale omgeving (NPO 30 juni 2021, p.7-9). Uit de bijgebrachte landeninformatie blijkt dat Paktia een bolwerk is van het Haqqani netwerk, dat binnen de taliban wordt beschouwd als de groepering die nauwe banden heeft met Al Qaeda (EUAA *Afghanistan Security Situation*, August 2022, p. 170, 24). Verder blijkt uit het rapport EU AA, *Afghanistan Security Situation* van augustus 2022 dat in april 2022, ACLED en APW melden dat ISKP ook actief is geworden in de provincie Paktia (EUAA *Afghanistan Security Situation*, August 2022 p. 171). Zoals terecht aangestipt door de verzoekende partij is, gezien verzoekers leeftijd en haar traject in België tot nu toe, het risico groter dat zij zich gedurende haar verblijf in België als niet-begeleide minderjarige zelfs onbewust gedragingen heeft aangemeten die haar mogelijk in de negatieve aandacht zouden kunnen brengen van de taliban of de lokale gemeenschap in haar dorp. Dit is des te meer het geval nu, gelet op haar leeftijd, de verzoekende partij met westerse

normen en waarden in contact is gekomen tijdens een cruciale fase in haar ontwikkeling als adolescent waarin jongeren vatbaar zijn voor externe invloeden. Dit blijkt uit het gegeven dat de verzoekende partij vrijwilligerswerk gedaan heeft en kinderen begeleid heeft.

Alles in acht genomen blijkt dat er in hoofde van de verzoekende partij een aantal individuele risicobepalende omstandigheden aanwezig zijn die cumulatief moeten worden bekeken in het licht van de algemene landeninformatie.

Gelet op het geheel van elementen die betrekking hebben op haar specifieke en individuele omstandigheden, is de Raad van oordeel dat de verzoekende partij aannemelijk maakt dat zij, in geval van terugkeer naar haar regio en dorp van herkomst in de negatieve aandacht van talibanleden en -aanhangers die in Paktia aanwezig zijn, riskeert te komen en er een redelijke mate van waarschijnlijkheid bestaat dat zij als verwesterd zal gepercipieerd worden. In het bijzonder volgende factoren eigen aan de verzoekende partij dragen daar toe bij: (1) haar afkomst uit een ruraal gebied in Paktia, een conservatieve provincie, (2) het feit dat de verzoekende partij reeds op 14-jarige leeftijd haar regio van herkomst in Afghanistan heeft verlaten en naar Europa is gekomen; (3) het gegeven dat zij sinds vijftien jaar in België verblijft, er als niet-begeleide minderjarige is aangekomen en actief participeert in de samenleving wat onder meer blijkt uit haar uitstekende kennis van het Nederlands, haar vrijwilligerswerk en de brieven van niet-belanghebbende derden en hier dus een belangrijk deel van haar vormende jaren heeft doorgebracht, (4) het risico dat zij onder de aandacht van de taliban kan komen, hetzij op doorreis of bij een terugkeer naar haar lokale gemeenschap aangezien zij als jonge adolescent lang genoeg uit het land is geweest om minstens als 'verwesterd beschouwd te worden' en er ook redelijkerwijze kan worden aangenomen dat zij niet meer voldoende vertrouwd is met de plaatselijke gebruiken en normen.

Bij de beoordeling van de vrees van de verzoekende partij dient rekening te worden gehouden met de strenge sociaal-religieuze richtlijnen die door de talibanautoriteiten heden uitgevaardigd zijn zoals blijkt uit de zeer uitgebreide, gedetailleerde en gedocumenteerde informatie die door beide partijen wordt bijgebracht en die reeds hoger werd besproken.

Het is niet mogelijk om met een redelijke mate van waarschijnlijkheid het concrete lot te voorspellen van een persoon met verzoekende partij haar profiel die onder de aandacht van de taliban (of ISKP) komt omwille van een toegedichte verwestering. Echter, de door beide partijen bijgebrachte en besproken objectieve landeninformatie wijst op "*wrede, onmenselijke en vernederende behandeling en bestraffing*", waaronder openbare geseling en afranseling van personen die zich niet hielden aan de uitgevaardigde regels en richtlijnen.

Uit deze informatie blijkt verder dat personen die als verwesterd beschouwd worden het risico lopen om te worden blootgesteld aan vervolging en zoals hoger aangehaald leeft de perceptie dat personen die terugkeren waarden en uiterlijkheden hebben aangenomen die worden geassocieerd met Westerse landen.

In acht genomen het geheel van wat voorafgaat en gelet op het profiel van de verzoekende partij, de verschillende stukken die werden voorgelegd en de verwijzing naar landeninformatie, is de Raad van oordeel dat in hoofde van de verzoekende partij een gegronde vrees voor vervolging kan worden aangenomen omwille van een (toegedichte) politieke overtuiging in geval van terugkeer naar haar land van herkomst in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet en dat er voor haar in haar land van herkomst geen redelijke bescherming en geen intern vestigingsalternatief voorhanden is daar *in casu* de taliban de actor van vervolging is en het hele Afghaanse grondgebied in handen heeft.

Daarenboven indien de verzoekende partij door personen uit haar lokale gemeenschap van verwestering beschuldigd wordt, dan kunnen de *de-facto*-talibanautoriteiten evenmin worden beschouwd als een actor van bescherming. Het gebrek aan het recht op een eerlijk proces en de aard van de bestraffingen binnen het justitiemechanisme van de taliban zorgt ervoor dat dit niet kan worden beschouwd als een legitieme vorm van bescherming, zoals hoger reeds uiteengezet. Gezien de taliban geen actor van bescherming is, dringt de vraag naar een intern vestigingsalternatief zich niet verder op.

In acht genomen wat voorafgaat, wordt de verzoekende partij erkend als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

Voorgaande vaststellingen volstaan om de overige in het verzoekschrift aangevoerde middelen en grieven, alsook de argumentatie van verwerende partij, niet verder te onderzoeken en te bespreken.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij toegekend.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zevenentwintig januari tweeduizend drieëntwintig door:

mevr. M. RYCKASEYS,

kamervoorzitter,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

M. RYCKASEYS